

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การศึกษามาตรฐานเพื่อความปลอดภัยในสินค้าเครื่องสำอางในประเทศไทย พบว่ามาตรฐานเครื่องสำอางในประเทศไทยยังไม่ได้คุณภาพมาตรฐานเนื่องจากกฎหมายที่บังคับใช้ในประเทศไทยไม่ได้ปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับมาตรฐานเครื่องสำอางแห่งอาเซียน (ASEAN Cosmetic Directive) และเพื่อให้พระราชบัญญัติเครื่องสำอางให้ครอบคลุมถึงเรื่อง GMP (good manufacturing practice) เพื่อป้องกันปัญหาการผลิตเครื่องสำอางที่ไม่ได้มาตรฐานมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยจะมีใบอนุญาต GMP หรือไม่มีก็ได้ รวมทั้งให้พัฒนาเรื่องการประชุมการทำงานระหว่างสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อควบคุมดูแลการโฆษณาเครื่องสำอางที่มากขึ้น โดยเฉพาะการเชื่อมโยงข้อมูลผู้กระทำผิดกฎหมายการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ เพื่อให้ระบบการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศไทยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การคุ้มครองสัตว์ทดลองและการควบคุมดูแลผลิตภัณฑ์นาโนเทคโนโลยี ซึ่งการกำกับดูแลภายใต้ระบบของอาเซียนเองยังมีได้ค้ำถึงประเด็นเหล่านี้เป็นสำคัญ

จากการศึกษากฎหมายประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานเพื่อความปลอดภัยในสินค้าเครื่องสำอางตามอำนาจหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 46 กำหนดให้สิทธิของผู้บริโภคย่อมได้รับความคุ้มครอง ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรฐานเพื่อความปลอดภัยในสินค้าเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2558 ได้บัญญัติเกี่ยวกับเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องชื่อ ประเภท ชนิด หรือคุณลักษณะของเครื่องสำอางที่ห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย ชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง และชื่อ ปริมาณ และเงื่อนไขของวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง ชื่อสาระสำคัญ ประเภท ชนิด หรือคุณลักษณะของเครื่องสำอางที่ทำให้เกิดสรรพคุณของผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิต อีกทั้งลักษณะสถานที่ผลิตเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิต ภาชนะบรรจุ

เครื่องสำอางและสถานที่นำเข้าเครื่องสำอาง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการรับแจ้งและการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิตจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอางไว้เพื่อการตรวจสอบและสถานที่แห่งใดในราชอาณาจักรเป็นด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจดทะเบียนการออกใบรับจดทะเบียน การแก้ไขรายการใบรับจดทะเบียน การต่ออายุใบรับจดทะเบียน และการออกใบแทนใบรับจดทะเบียน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการออกหนังสือรับรองเกี่ยวกับ หลักเกณฑ์การกำหนดค่าคลาดเคลื่อนสำหรับเครื่องสำอางผิดมาตรฐานเครื่องสำอาง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอความเห็นเกี่ยวกับฉลาก หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอความเห็นเกี่ยวกับการโฆษณา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกเก็บคืนการทำลาย และการส่งมอบเครื่องสำอางจึงออกมาเป็นระเบียบ และประกาศที่ผู้ประกอบการถือปฏิบัติในการผลิตเครื่องสำอางซึ่งพบประเด็นปัญหาการควบคุมทางกฎหมายวิธีการควบคุมโดยอาศัยกฎหมายมาตรฐานเครื่องสำอาง วิธีการควบคุม โดยอาศัยกฎหมายอื่นๆและปัญหาการควบคุมทางกฎหมาย หากแต่มีการแก้ไขและยกเลิกหลายฉบับ ทั้งบางฉบับไม่ชัดเจนและยังมิได้กำหนดให้สอดคล้องมาตรฐานเครื่องสำอางแห่งอาเซียน (ASEAN Cosmetic Directive) เพื่อเครื่องสำอางของประเทศไทยจะได้มาตรฐานสากล

5.2 ข้อเสนอแนะ

กฎหมายที่ใช้บังคับเกี่ยวกับมาตรฐานเพื่อความปลอดภัยในสินค้าเครื่องสำอางในประเทศไทยนั้น ไม่ปรับปรุงให้สอดคล้องกับมาตรฐานเครื่องสำอางแห่งอาเซียน (ASEAN Cosmetic Directive) อีกทั้งมีกฎหมายลำดับรองอีกหลายฉบับที่ออกประกาศใช้แต่ขาดการรวบรวมเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติให้แก่ผู้ประกอบการที่สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานการผลิตเครื่องสำอางได้ อีกทั้งบุคลากรเจ้าหน้าที่ของรัฐในการเข้าตรวจสอบในขั้นตอนการผลิต และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการผลิตเครื่องสำอางเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่จะบังคับใช้เพื่อให้มีมาตรฐานและปลอดภัยกับผู้บริโภคเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่า ควรนำแนวทางมาตรการต่าง ๆ ของต่างประเทศตามที่ได้ศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงมาตรฐานเพื่อความปลอดภัยในสินค้าเครื่องสำอางในประเทศไทย เพื่อให้เป็นการปฏิบัติที่ชัดเจนผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะดังนี้

5.2.1 ปัญหาการควบคุมทางกฎหมาย

มาตรฐานเพื่อความปลอดภัยในสินค้าเครื่องสำอางทั้งในประเทศและต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นมาตรฐานที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้กำหนดขึ้น และได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นมาตรฐานเพื่อความปลอดภัยในสินค้าเครื่องสำอางจึงอยู่ในแนวทางนโยบายของรัฐระเบียบ หลักเกณฑ์เพื่อสนับสนุนมาตรการเพื่อความปลอดภัยของเครื่องสำอาง เพื่อป้องกันผลกระทบกับผู้บริโภคทั้งในด้านความปลอดภัยในการใช้สินค้าเครื่องสำอาง เห็นว่าการนำประเทศกลุ่มอาเซียนที่มีการผลิตเครื่องสำอางภายใต้ความปลอดภัย แนวทางวิธีการที่ดีในการผลิตเครื่องสำอางอาเซียน ASEAN GUIDELINES FOR COSMETIC GOOD MANUFACTURING PRACTICE แนวทางวิธีการ ที่ดีในการผลิตเครื่องสำอางอาเซียน (ASEAN Guidelines for Cosmetic Good Manufacturing Practice : ASEAN GMP) เป็นหนึ่งในข้อกำหนดที่บรรจุไว้ในบทบัญญัติเครื่องสำอางอาเซียน (ASEAN Cosmetic Directive : ACD) ที่ประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดทำร่วมกัน ซึ่งมีแนวทางที่สอดคล้องกันกับประเทศไทย ดังนั้น ประเทศไทยควรพิจารณาแก้ไขกฎหมายแม่บท และกฎหมายลำดับรองเช่น ระเบียบ ประกาศให้สอดคล้อง คือ การแก้ไขกฎหมายระเบียบเพื่อเป็นแนวทางในการผลิตยอมทำให้ผู้ประกอบการผลิตเครื่องสำอางที่ไม่ได้มาตรฐานและเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค และเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำความผิด

กฎหมายพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2558 เพิ่มความ “... มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่มีได้กำหนดไว้ในบทบัญญัตินี้ ให้ถือปฏิบัติตามบทบัญญัติเครื่องสำอางอาเซียน โดยเคร่งครัด”

เพื่อเป็นกรอบให้แก่กฎหมายแม่บทคือพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2558 ในการพิจารณามาตรฐานความปลอดภัยผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางบทบัญญัติที่มีได้กำหนดให้ครอบคลุมถึงมาตรฐานสากล ส่งผลให้มาตรฐานผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางของประเทศไทยสามารถนำออกจำหน่ายในต่างประเทศได้และส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย

5.2.2 วิธีการควบคุมโดยอาศัยกฎหมายมาตรฐานเครื่องสำอาง

การควบคุม กำกับ ดูแลเครื่องสำอางให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎหมายต้องจัดทำมาตรฐาน หลักเกณฑ์ กฎ ระเบียบ และมาตรการที่เกี่ยวกับการควบคุม กำกับ ดูแลคุณภาพ มาตรฐาน และความปลอดภัยของเครื่องสำอาง อีกทั้งต้องส่งเสริม สนับสนุนการผลิต นำเข้า และขายเครื่องสำอางให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน ประกอบกับตรวจสอบ กำกับ ดูแล ฝ้าระวังเครื่องสำอางสถานประกอบการด้านเครื่องสำอางและการโฆษณาเครื่องสำอางให้เป็นไปตามกฎหมาย อีกทั้งต้องให้ความรู้ คำแนะนำทางวิชาการ และพัฒนาข้อมูลเพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านเครื่องสำอาง เห็นว่า สหภาพยุโรปมีความเข้มงวดการกำหนด การควบคุมการผลิตเครื่องสำอาง

โดยมุ่งเน้นตัวสารที่เป็นอันตราย และมีกฎหมายที่มีรายละเอียดระบุให้มีความปลอดภัยโดยรัฐสมาชิกและรวมทั้งครอบคลุมกฎระเบียบในชุมชนเพื่อให้บรรลุตลาดภายในสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายที่กำกับดูแลเครื่องสำอางให้เป็นหนึ่งเดียวกันของอาเซียนซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อลดอุปสรรคทางการค้าที่มีใช้ภายในและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกในการกำกับดูแลให้เครื่องสำอางที่วางตลาดในอาเซียนมีความปลอดภัยและมีคุณภาพ ดังนั้น ประเทศไทยควรควบคุมการผลิตเพื่อขายการนำเข้าเพื่อขายและการห้ามขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้และเครื่องสำอางปลอม เพื่อให้ความปลอดภัยกับคุ้มครองอนามัย และสุขภาพของประชาชนประเทศไทย เห็นสมควร แก่ใจพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2558 เพิ่มความในวรรคสองมาตรา 6

“มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคลให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ในเรื่องดังต่อไปนี้ ...

เพิ่มความเป็น

“ประกาศกำหนดตามวรรคแรกให้รวบรวมและปรับปรุงทุก 2 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางวิธีการที่ดีในการผลิตเครื่องสำอางอาเซียนและสภาวะการณ์เพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคเป็นสำคัญ”

การกำหนดเพิ่มความดังกล่าว ทำให้ประเทศไทยมีการรวบรวมกฎหมายลำดับรองประกาศที่อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2558 มีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันและส่งผลให้ผู้ประกอบการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อปฏิบัติชอบด้วยกฎหมายแล้ว ย่อมส่งผลให้ผู้ประกอบการผลิตเครื่องสำอางที่ได้มาตรฐาน และมีความปลอดภัย ไม่มีสารต้องห้ามตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดส่งผลให้เครื่องสำอางที่ได้มาตรฐานออกจำหน่ายในต่างประเทศได้

5.2.3 วิธีการควบคุมโดยอาศัยกฎหมายอื่นๆ

เมื่อควบคุมตัวสารเครื่องสำอางแล้ว ยังต้องควบคุมกระบวนการผลิตอื่นๆ ที่สำคัญ เช่น บรรจุภัณฑ์ที่ต้องได้มาตรฐานไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม คุณภาพของผลิตภัณฑ์ขึ้นอยู่กับ วัตถุดิบ วัสดุบรรจุ กระบวนการผลิต และการควบคุมคุณภาพ ตลอดจนอาคารผลิต เครื่องมือ และการดำเนินงานตามระบบคุณภาพ ต้องมั่นใจได้ว่าในกรณีที่จำเป็น การอนุมัติปล่อยผ่านหรือไม่ผ่าน วัตถุดิบ วัสดุบรรจุ ผลิตภัณฑ์ระหว่างการผลิต และ ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ขึ้นอยู่กับผลการทดสอบและหลักฐานด้านคุณภาพอื่น ๆ และบุคลากร เห็นว่ากลุ่มสหภาพยุโรปมีการการประกาศข้อบังคับห้ามใช้สัตว์ในการทดลองกับเครื่องสำอางในยุโรปทำให้ผู้ผลิตเครื่องสำอางต้องคิดค้นหาวิธีใหม่ในการทดสอบความปลอดภัยทางเคมีผลิตภัณฑ์ อีกทั้งการรับรองมาตรฐานต่างๆ อีกทั้งกลุ่มอาเซียนให้ความสนใจ

เป็นพิเศษเกี่ยวกับเรื่องน้ำ เนื่องจากน้ำเป็นวัตถุดิบที่สำคัญ อุปกรณ์การผลิตน้ำและระบบน้ำควรผลิตน้ำที่มีคุณภาพ ระบบน้ำควรมีการฆ่าเชื้อตามวิธีการปฏิบัติที่กำหนดไว้อย่างดีและการทวนสอบวัตถุดิบและวัสดุบรรจุวัตถุดิบและวัสดุบรรจุทุกชนิดที่รับเข้ามาควรตรวจสอบและทบทวนว่าเป็นไปตามข้อกำหนดและสามารถตรวจสอบกลับไปถึงผลิตภัณฑ์ได้และสอดคล้องกับประเทศไทยที่มีระบบการปล่อยน้ำเสียจากโรงงานการผลิตเครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการบรรจุเครื่องสำอางต้องมีคุณภาพ ดังนั้น ประเทศไทยควรพิจารณาแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องสำอาง ได้แก่ พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2562 และประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4462 (พ.ศ. 2555) และออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเครื่องสำอาง: ข้อกำหนดทั่วไป เห็นควรปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองของอาเซียน การปรับมาตรฐานที่ใช้แตกต่างกันอยู่ในแต่ละประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล เช่น มาตรฐาน International Organization for Standardization (ISO) สำหรับผลิตภัณฑ์ทั่วไป เนื่องจากมาตรฐานที่ใช้ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล อีกทั้งกฎหมายสิ่งแวดล้อม ผู้ประกอบกิจการไม่มีมาตรการหรือวิธีการป้องกันและ ควบคุมปัจจัยเสี่ยงหรือมลพิษที่ดีพอและผู้ประกอบกิจการจึงควรมีมาตรการหรือวิธีป้องกันและควบคุม ปัจจัยเสี่ยงที่ดีพอ อีกทั้งน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการการผลิตเครื่องสำอาง ส่วนใหญ่เป็นน้ำเสียที่เกิดจากการล้างทำความสะอาด ปริมาณน้ำเสียขึ้นอยู่กับขนาด ของสถานประกอบการจึงสมควรแก้ไขกฎหมายทั้งสองฉบับเนื่องจากเป็นระบบโครงสร้างในกระบวนการผลิตเครื่องสำอางให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย

การกำหนดให้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องสำอางแก้ไขและปรับปรุงให้สอดคล้องกันทั้งระบบย่อมทำให้กระบวนการผลิตได้มาตรฐาน อีกทั้งส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของประเทศที่เป็นโรงงานการผลิตเครื่องสำอางเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางของประเทศไทย

5.2.4 ปัญหาการคุ้มครองผู้บริโภค

ประเทศไทยยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการกำกับดูแลผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางอยู่ ซึ่งสวนกระแสด้านความต้องการใช้เครื่องสำอางของผู้บริโภคทำให้หน่วยงานภาครัฐต้องเข้ามาดูแลคุ้มครองผู้บริโภค และเมื่อเครื่องสำอางกลายเป็นสินค้าจำเป็นสำหรับผู้บริโภคแล้ว การกำกับดูแลผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางจึงจำเป็นต้องได้รับการควบคุมอย่างจริงจัง เห็นว่า กฎหมายกำกับดูแลความปลอดภัยของสินค้าในสหภาพยุโรปนี้บัญญัติขึ้นเป็นข้อกำหนด (Directive) จึงมีลักษณะกำหนดเป็นแนวทางให้แต่ละประเทศสมาชิกในสหภาพยุโรปนำหลักเกณฑ์ของกฎหมาย ดังกล่าวไปอนุวัติการเป็นกฎหมายภายในของประเทศตนเอง ซึ่งสอดคล้องกฎหมายการคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศไทยหากผู้บริโภคได้รับความเสียหายผู้บริโภคก็ย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายกับผู้ประกอบธุรกิจได้แต่การ

ดำเนินการดังกล่าวของผู้บริโภคนั้นมีขั้นตอนที่ยุงยากในการเรียกร้องค่าเสียหาย ดังนั้น ประเทศไทยควรพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง พ.ศ. .... โดยกำหนดสาระสำคัญการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย ด้านการดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญา ด้านความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ การเยียวยาความเสียหาย การกำหนดโทษในจำนวนที่สูงในลักษณะกฎหมายเชิงลงโทษ เพื่อป้องกันการกระทำความผิดของผู้ที่ฝ่าฝืนกฎหมาย และกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรงในการคุ้มครองผู้บริโภคเครื่องสำอาง การกำหนดดังกล่าว เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญอีกทั้งส่งผลต่อความเป็นอยู่สุขภาพของประชาชนไทย อีกทั้งเมื่อประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าที่ดีขึ้น

จากข้อเสนอแนะดังกล่าว ผู้เขียนเห็นว่า ปัญหากฎหมายของประเทศไทยเกี่ยวกับมาตรฐานเพื่อความปลอดภัยในสินค้าเครื่องสำอาง พบว่า บทบัญญัติทางกฎหมายยังไม่มีสภาพบังคับที่ครอบคลุมในประเด็นเกี่ยวกับสาระสำคัญต่างๆ เหมือนในบทบัญญัติทางกฎหมายของต่างประเทศ อีกทั้งบทลงโทษในบางเรื่องหรือบางมาตราของการกระทำความผิดนั้นยังไม่มีบทลงโทษที่รุนแรงหรือน้อยเกินไป และไม่ทันต่อสถานการณ์และความเป็นไปในปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติเครื่องสำอางอาเซียน (ASEAN Cosmetic Directive : ACD) เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจเครื่องสำอางหรือตระหนักต่อการดำเนินการที่ละเมิดกฎหมาย ประกอบกับเพื่อให้ผู้ประกอบการมีแนวทางการผลิตเครื่องสำอางให้มีมาตรฐานความปลอดภัย และเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคจากการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัย จึงควรปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2558 และประกาศที่อาศัยอำนาจตามมาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดที่มิได้รวบรวมประกาศให้เป็นปัจจุบัน อีกทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานความปลอดภัยในการผลิตสินค้าเครื่องสำอาง ซึ่งผู้ประกอบการจะได้ปฏิบัติตามกฎหมายได้ถูกต้องจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค ทั้งยังทำให้เครื่องสำอางที่ผลิตในประเทศไทย ที่ได้มาตรฐานความปลอดภัยและสามารถนำออกจำหน่ายในต่างประเทศได้